

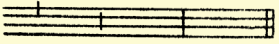
Aan het klassieke notenschrift werd de voorkeur gegeven. Bij vrijwel alle gezangen werd melodie en tekst opgenomen, mede in verband met het gebruik van „Cantus populares” als leer middel bij het zangonderwijs op de scholen.

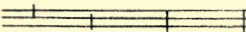
### A few remarks concerning the Gregorian chants.

Preference was given to the classical (square) notation. For virtually all the chants, both melody and text were included, partly in connection with the use of “CANTUS POPULARES” [i.e. [this 1953 book](#)] as a teaching aid for singing instruction in the schools.

Over het **rhythme** het volgende : Gregoriaanse muziek is vrij-rhythmisch. Over de uitvoering ervan bestaat verschil van mening. In Nederland werd de methode van de Benedictijnen v. Solesmes gekozen. De „Editio typica Vaticana” van 1907 bevat in een voorrede enkele rhythmische aanwijzingen, die in acht genomen moeten worden. Een paar regels voor de verbreding van sommige noten (practisch wordt het meestal verdubbeling) volgen hier :

As to the **rhythm**, note this: Gregorian chant has a free rhythm. Opinions differ as to how it should be performed. In the Netherlands the method of the Benedictines of Solesmes was adopted. The “Editio typica Vaticana” of 1907 contains, in a preface, several rhythmic directions which must be observed. A few rules for the lengthening of certain notes (*in practice* this usually amounts to a doubling) follow here:

a. Verbreed worden noten aan het einde van zinnen en zinsdelen. Meestal is dit vóór de deelstrepen . Verbreed wordt de laatste noot ; bij een groep van twee noten, b.v. clivis, () beide noten ;

a. Notes are lengthened at the end of phrases and of parts of phrases. Usually this occurs before the dividing bars  where last note is lengthened; in the case of a two-note group, e.g. a clivis () , both notes are lengthened;

b. Staan twee noten boven één lettergreep en zijn ze door meer dan gewone tussenruimte gescheiden, (= minstens één noot) dan is de laatste noot van de eerste groep verbreed ;

b. If two notes stand over a single syllable and are separated by more than the usual spacing (equal to one note's width at least), then the last note of the first group is lengthened;

c. Een losstaande virga, () die de daarop volgende notengroep muzikaal beheerst (’t hoeft niet de hoogste noot te zijn) wordt verbreed; (a, b en c hebben betrekking op noten met een punt.)

c. A stand-alone Virga () that musically dominates the following note-group (it need not be the highest note) is elongated; (a, b and c have reference to dotted notes.)

d. De noot vóór de quilisma moet met bijzondere nadruk (is praktisch : verbreding) worden uitgevoerd. ()

d. The note before the quilisma must be performed with special emphasis (*in practice*: a lengthening). ()

e. Gregoriaanse volkszang is massazang. De Vaticana zegt: „Het is in syllabische gezangen, welke vooral de betekenis van de woorden uitdrukken, van belang de harmonie en de beklemtoning der woorden niet te verwaarlozen.”

e. When the people sing Gregorian chant, it is the full assembly that sings. The Vaticana states: “In syllabic melodies, which above all convey the words’ meaning, attention must be paid to the harmony and to the accentuation of the words.”